

TVÅ DIKTER *av Gunnar Ekelöf*

Vaggsång för vuxna

Vad är sömnen, vad är drömmen?
Två som vilar i samma bädd.
Hand i hand är man inte rädd.
Hjärtan som klappar, blod som
strömmar
blint under ödets ögonbindel . . .

Vad är man och vad är kvinna?
Två som vandrar hand i hand,
två som speglar sig i varann
utan att känna igen varandra,
blint under ödets ögonbann . . .

Vad är liv och vad är lycka,
du som vet ett svar på allt?
Två som flyger utan vingar,
en som tvingats, en som tvingar,
ljumhet mellan varmt och kallt.

Vid betraktandet av stjärnhimlen

Byggd av sammanträffanden,
lyckliga eller olyckliga,

varken lyckliga eller olyckliga,
motsatsen till sammanträffanden,
stränga, icke stränga stjärnor,
ljusmärkta punkter i
ett skematiskt gudaskelett
i vardande: knäskålar, höftskålar,
armeder — också lårbensbrott,
förbroskningar, fel-läkningar.
Senfästen, samlingspunkter för
kraftlinjer. — Vem kan utröna hur
benen bildas i den havandes liv?
Och ändå rör hon sig. Guden?
Gudinnan?
Den som vi lever i och skall födas
med.

O ge mig min egen värld,
du som har makt med ditt barn
och kan fördriva det
och sätta ut det,
du, långt bortom allt det
som vi kallar värld!
Jag är nöjd med min värld.
Mörk är min värld
men varm!
Jag ser den inte,
jag ser den inte
bland vassögda stjärnor däruppe.